

Αριθμός Απόφασης:141/2022
(Αριθμός Κατάθεσης Αίτησης: 57/2022)

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τη Δικαστή Πρόεδρο
Πρωτοδικών, χωρίς τη σύμπραξη Γραμματέως.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του στην Καστοριά στις 7
Οκτωβρίου 2022, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΗΣ ΑΙΤΟΥΣΑΣ: Της εδρεύουσας στην Αθήνα (οδός Λαζάρου
Σώχου αρ. 4) και νομίμως εκπροσωπούμενης αστικής μη κερδοσκοπικής
εταιρείας με την επωνυμία «GEA - GRAMMO, EPATΩ, AΠOΛΛΩN,
ENIAIOΣ OΡΓANISMOC CYΛΛOΓIKHΣ ΔIAXEIPIΣHΣ KAI
EICΠPAXHΣ TOY CYΓΓENIKOY ΔIKAIΩMATOC TΩN
ΠAPAΓΩΓΩN YΛIKΩN ΦOPEΩN HXOY KAI TΩN
EPMHNEYTΩN/EKTEΛECTΩN KAKΛΛITEXNΩN» και τον διακριτικό
τίτλο «GEA - GRAMMO, EPATΩ, AΠOΛΛΩN», με Α.Φ.Μ. 997495285,
που παραστάθηκε στο Δικαστήριο δια της πληρεξουσίας της δικηγόρου
(Α.Μ. Δ.Σ.), η οποία κατέθεσε σημείωμα.

ΤΩΝ ΚΑΘ' ΩΝ Η ΑΙΤΗΣΗ: 1) με
Α.Φ.Μ. στην εκμετάλλευση του οποίου ανήκει το καφέ –
μπαρ με τον διακριτικό τίτλο που βρίσκεται στην
επί της οδού 2)
με Α.Φ.Μ. στην εκμετάλλευση της οποίας ανήκει το μπαρ με
τον διακριτικό τίτλο που βρίσκεται στην
επί της οδού 3) της ετερόρρυθμης εταιρείας
με την επωνυμία με Α.Φ.Μ. όπως
νόμιμα εκπροσωπείται, στην εκμετάλλευση της οποίας ανήκει το καφέ –
μπαρ με τον διακριτικό τίτλο που βρίσκεται στην

επί της οδού
 με Α.Φ.Μ.
 στην εκμετάλλευση του
 οποίου ανήκει το καφέ – μπαρ με τον διακριτικό τίτλο
 βρίσκεται στην επί της οδού
 που δεν
 παραστάθηκαν στο Δικαστήριο.

ΚΑΤΑ ΤΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ της υπόθεσης στην ανωτέρω σημειωθείσα
 δικάσιμο μετά από αναβολή από τη δικάσιμο της 3-6-2022, η πληρεξούσια
 δικηγόρος της αιτούσας ανέπτυξε προφορικά τους ισχυρισμούς της και
 ζήτησε να γίνουν αυτοί δεκτοί.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
 ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Η αιτούσα, με προφορική δήλωση της πληρεξουσίας της
 δικηγόρου στο ακροατήριο, που καταχωρήθηκε επί του δικογράφου της
 αιτήσεως ελλείψει τηρήσεως πρακτικού συνεδριάσεως και επαναλήφθηκε
 και με το σημείωμά της, παραιτήθηκε παραδεκτά από το δικόγραφο της
 αίτησής της ως προς τους πρώτο, τρίτη και τέταρτο των καθ' ων, με
 αποτέλεσμα η αίτηση να θεωρείται ότι δεν ασκήθηκε ως προς αυτούς
 (άρθρα 294 εδ. α', 295 παρ. 1 εδ. α', 297 και 299 ΚΠολΔ).

Από τις υπ' αριθ. 11416/20-4-2022 και 11948/19-9-2022 εκθέσεις
 επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας της περιφέρειας του Εφετείου
 τις οποίες η αιτούσα επικαλείται
 και προσκομίζει νόμιμα, προκύπτει ότι επιδόθηκε στη δεύτερη των καθ'
 ων επικυρωμένο αντίγραφο της αίτησης με πράξη ορισμού δικασίμου και
 κλήση για να παραστεί στη συζήτησή της κατά την αρχικώς ορισθείσα
 δικάσιμο της 3-6-2022, καθώς και το υπ' αριθμ. 8/2022 πρακτικό
 αναβολής της γραμματέως αυτού του Δικαστηρίου, βάσει του οποίου η
 συζήτηση της υπόθεσης προσδιορίσθηκε για τη δικάσιμο που αναφέρεται
 στην αρχή της παρούσας. Η ως άνω καθ' ης δεν εμφανίστηκε κατά την

τελευταία δικάσιμο, κατά την οποία η υπόθεση εκφωνήθηκε με τον προσηκόντα τρόπο από τη σειρά του οικείου εκθέματος και επομένως, πρέπει να δικασθεί ερήμην. Ωστόσο, το Δικαστήριο πρέπει να προχωρήσει στη συζήτηση της υπόθεσης σαν να ήταν και αυτή παρούσα (άρθρα 687 παρ. 1, 690 παρ. 1 και 691 παρ. 1 ΚΠολΔ).

Η αιτούσα αστική μη κερδοσκοπική εταιρεία, με την υπό κρίση αίτησή της, εκθέτει ότι αποτελεί έναν ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης του συγγενικού δικαιώματος του άρθρου 49 του ν. 2121/1993 και μοναδικοί εταίροι και μέλη της είναι οι αναφερόμενοι σ' αυτήν τρεις οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων, που συστάθηκαν από τις εταιρείες παραγωγών υλικών φορέων ήχου ή ήχου και εικόνας, τους τραγουδιστές - ερμηνευτές και τους εκτελεστές - μουσικούς, τα μέλη των οποίων παρατίθενται αναλυτικά στο δικόγραφο. Ότι η ίδια έχει την αποκλειστική αρμοδιότητα να διαχειρίζεται και να εισπράττει δικαστικά και εξώδικα για λογαριασμό των μελών της την εύλογη και ενιαία αμοιβή του άρθρου 49 παρ. 1 του ν. 2121/1993 στην ελληνική επικράτεια, ανεξαρτήτως αν οι σχετικές αξιώσεις γεννήθηκαν πριν ή μετά την ίδρυσή της, αρκεί να μην είναι επίδικες κατά τον χρόνο της ίδρυσής της. Ότι οι τρεις οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης - μέλη της έχουν συνάψει τις αναλυτικά εκτιθέμενες συμβάσεις αμοιβαιότητας με αντίστοιχους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης του εξωτερικού, δυνάμει των οποίων οι αλλοδαποί δικαιούχοι ανέθεσαν σε αυτούς και αυτοί με τη σειρά τους στην ίδια τη διαχείριση και είσπραξη της ενιαίας και εύλογης αμοιβής που δικαιούνται για τη χρήση του ρεπερτορίου τους στην Ελλάδα. Ότι τα μέλη της κατήρτισαν και γνωστοποίησαν στο κοινό το οικείο αμοιβολόγιο, το οποίο έχει γνωστοποιηθεί δημοσίως με τη δημοσίευσή του στις αναφερόμενες στο δικόγραφο τρεις ημερήσιες εφημερίδες και ότι το ίδιο αμοιβολόγιο δημοσίευσε και η ίδια ως ενιαίος οργανισμός. Ότι η δεύτερη των καθ' ων η αίτηση διατηρεί και

εκμεταλλεύεται μπαρ στην περιοχή της και κατά το αναφερόμενο χρονικό διάστημα χρησιμοποίησε στην επιχείρησή της κατά το ωράριο λειτουργίας της υλικούς φορείς ήχου που έχουν παραχθεί νόμιμα και φέρουν εγγεγραμμένες ερμηνείες - εκτελέσεις Ελλήνων και ξένων ερμηνευτών - εκτελεστών για την ψυχαγωγία των πελατών της. Ότι η ως άνω καθ' ης αρνείται να προβεί σε οποιαδήποτε διαπραγμάτευση και καταβολή της εύλογης και ενιαίας αμοιβής που δικαιούνται τα μέλη της βάσει του ήδη καθορισμένου αμοιβολογίου. Με βάση το ιστορικό αυτό, ζητεί: α) να καθορισθεί από το Δικαστήριο το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής για την εκμετάλλευση του ρεπερτορίου της από τη δεύτερη των καθ' ων κατά το αναφερόμενο χρονικό διάστημα στο συνολικό ποσό των 5.550,00 ευρώ, πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α., β) να υποχρεωθεί η ανωτέρω καθ' ης να καταβάλει προσωρινά σ' αυτήν το ήμισυ του ανωτέρω αιτούμενου ποσού, με τον νόμιμο τόκο από την επίδοση της αίτησης και μέχρι την ολοσχερή εξόφλησή του, γ) να υποχρεωθεί η ανωτέρω καθ' ης να προσκομίσει καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησε, προκειμένου αυτή να προβεί στη διανομή των αμοιβών στους δικαιούχους και δ) να καταδικασθεί η ανωτέρω καθ' ης στα δικαστικά της έξοδα. Με αυτό το περιεχόμενο και αιτήματα, η αίτηση αρμοδίως εισάγεται ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου για να συζητηθεί κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (άρθρα 49 παρ. 1 του ν. 2121/1993, 25 παρ. 2 και 686 επ. ΚΠολΔ) και είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1, 2 παρ. 1, 3, 32 παρ. 1, 46, 47 και 49 του ν. 2121/1993 (όπως το τελευταίο άρθρο έχει τροποποιηθεί με το άρθρο 54 παρ. 6 του ν. 4481/2017 και ισχύει), 2 παρ. 1 και 3, 6, 7 παρ. 1, 22, 23 και 24 του ν. 4481/2017, 2-5, 7 και 12 του ν. 2054/1992, 346 ΑΚ, 728 παρ. 1 περ. ζ', 729 παρ. 2, 176 και 191 αριθ. 2 ΚΠολΔ. Σημειωτέον ότι το Δικαστήριο δικάζει μεν κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, η παρούσα όμως υπόθεση δεν αφορά ασφαλιστικό μέτρο που σκοπεί στην

εξασφάλιση ή τη διατήρηση δικαιώματος ή τη ρύθμιση κατάστασης κατά την έννοια των άρθρων 682 επ. ΚΠολΔ, αλλά ρυθμιστικό μέτρο που σκοπεύει στην ταχεία και προσωρινή επίλυση της διαφοράς (βλ. ΕφΘεσ 259/2010 ΤΝΠ Νόμος, ΕφΑθ 3058/2005 ΔΕΕ 2005. 1179) και εκδικάζεται κατά νομοθετική παραπομπή με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, χωρίς να απαιτείται επίκληση και απόδειξη επείγουσας περίπτωσης ή αποτροπής επικείμενου κινδύνου για τον προσωρινό προσδιορισμό της εύλογης αμοιβής (βλ. ΜονΠρΛιβ 153/2019 ΤΝΠ Νόμος). Επιπροσθέτως, νόμιμα ζητείται με την αίτηση ο καθορισμός και η προσωρινή επιδίκαση της εύλογης αμοιβής της αιτούσας για χρήση που έχει ήδη πραγματοποιηθεί πριν από την άσκηση της αίτησης (άρθρο 22 παρ. 7 εδ. α' του ν. 4481/2017), η δε αιτούμενη επιδίκαση, εφόσον δεν υπερβαίνει το μισό της πιθανολογούμενης απαίτησης, όπως ζητεί η αιτούσα, δεν προσκρούει στη διάταξη του άρθρου 692 παρ. 4 ΚΠολΔ, που απαγορεύει την ικανοποίηση του ασφαλιστέου δικαιώματος, αφού αυτή (ικανοποίηση) προβλέπεται από τον ίδιο το νόμο [22 παρ. 7 του ν. 4481/2017 και 728 παρ. 1ζ' ΚΠολΔ (βλ. ΜονΠρΑθ 777/2018 ΤΝΠ Νόμος)]. Όσον δε αφορά το αίτημα περί επιδίκασης του αναλογούντος Φ.Π.Α. λεκτέον ότι η περί τοκοδοσίας υποχρέωση γεννιέται από τη στιγμή της καταβολής της εύλογης αμοιβής και έκδοσης της σχετικής απόδειξης από την αιτούσα (βλ. ΕφΑθ 8884/2003 ΕλλΔνη 45. 1102, ΜονΠρΒολ 252/2020 ΤΝΠ Νόμος). Επομένως, η αίτηση πρέπει να εξετασθεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα.

Από την ένορκη κατάθεση του μάρτυρος αποδείξεως

που εξετάσθηκε στο ακροατήριο του Δικαστηρίου και από όλα τα έγγραφα που προσκομίζει νόμιμα η αιτούσα, πιθανολογούνται τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Η αιτούσα αστική μη κερδοσκοπική εταιρεία αποτελεί έναν ενιαίο Οργανισμό Συλλογικής Διαχείρισης

συγγενικών δικαιωμάτων, ο οποίος συστάθηκε σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 49 παρ. 6 και 7 του ν. 2121/1993 (όπως προστέθηκαν με το άρθρο 46 παρ. 1 του ν. 3905/2010) με το από 28-9-2011 καταστατικό, που καταχωρήθηκε νόμιμα στα βιβλία εταιρειών του Πρωτοδικείου Αθηνών με αριθμό 15616/6-10-2011. Ο εν λόγω οργανισμός συστάθηκε νόμιμα από τους κατωτέρω αναφερόμενους τρεις οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων, που λειτουργούν με έγκριση του Υπουργού Πολιτισμού και Τουρισμού και συγκεκριμένα από: α) τον Οργανισμό Συλλογικής Διαχείρισης με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ Ή ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΑΣ» και τον διακριτικό τίτλο «GRAMMO», που συνέστησαν νόμιμα υπό τη μορφή μη κερδοσκοπικής αστικής εταιρείας οι αναφερόμενες στην αίτηση εταιρείες παραγωγής υλικών φορέων ήχου ή ήχου και εικόνας, δίσκων, κασετών, CD, βιντεοκλίπ - οπτικοποιημένων μουσικών έργων που έχουν εγγραφεί επί υλικών φορέων ήχου και εικόνας (δισκογραφικές εταιρείες) και το καταστατικό του έχει δημοσιευθεί νόμιμα στα βιβλία εταιρειών του Πρωτοδικείου Αθηνών με αριθ. 13252/27-7-1994, β) τον Οργανισμό Συλλογικής Διαχείρισης με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΩΝ-ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ ΣΥΝ.ΠΕ» και τον διακριτικό τίτλο «ΕΡΑΤΩ», που συνέστησαν νόμιμα υπό τη μορφή μη κερδοσκοπικού αστικού συνεταιρισμού οι αναφερόμενοι στην αίτηση Έλληνες τραγουδιστές, το δε καταστατικό του έχει εγκριθεί με την υπ' αριθ. 4/23-3-1997 απόφαση του Ειρηνοδικείου Αθηνών και έχει καταχωρηθεί στο οικείο μητρώο Συνεταιρισμών και γ) τον Οργανισμό Συλλογικής Διαχείρισης με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΣΥΝ. ΠΕ» και τον διακριτικό τίτλο «ΑΠΟΛΛΩΝ», τον

οποίο συνέστησαν νόμιμα υπό τη μορφή μη κερδοσκοπικού αστικού
 συνεταιρισμού οι αναφερόμενοι στην αίτηση Έλληνες μουσικοί, το δε
 καταστατικό του έχει εγκριθεί με την υπ' αριθ. 206/1994 απόφαση του
 Ειρηνοδικείου Αθηνών και έχει καταχωρηθεί στο οικείο μητρώο
 Συνεταιρισμών. Η αιτούσα πιθανολογείται ότι είναι ο μοναδικός
 αντιπροσωπευτικός ενιαίος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης
 συγγενικών δικαιωμάτων, ο οποίος δικαιούται και υποχρεούται να
 διαπραγματεύεται, να συμφωνεί το ύψος της αμοιβής, να προβάλλει τις
 σχετικές αξιώσεις για την καταβολή, να προβαίνει σε κάθε δικαστική ή
 εξώδικη ενέργεια και να εισπράττει από τους χρήστες την εύλογη και
 ενιαία αμοιβή του άρθρου 49 παρ. 1 του ν. 2121/1993, που απορρέει από
 τη μετάδοση οποιουδήποτε υλικού φορέα ήχου στην ελληνική επικράτεια
 και μάλιστα ανεξάρτητα εάν η αξίωση αυτή γεννήθηκε πριν ή μετά από
 την ίδρυσή της, αρκεί να μην ήταν επίδικη. Η ίδια τεκμαίρεται ότι
 εκπροσωπεί όλους τους δικαιούχους, ημεδαπούς και αλλοδαπούς και όλα
 τα έργα τους, δεδομένου ότι οι τρεις οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης -
 μέλη της έχουν συνάψει συμβάσεις αμοιβαιότητας με τους αναφερόμενους
 στην αίτηση αντίστοιχους προς αυτούς αλλοδαπούς οργανισμούς, δυνάμει
 των οποίων νομιμοποιούνται να προβαίνουν σε διαπραγμάτευση,
 είσπραξη, διεκδίκηση και διανομή της εύλογης αμοιβής που δικαιούνται
 οι αλλοδαποί δικαιούχοι συγγενικών δικαιωμάτων, ήτοι οι αλλοδαποί
 εκτελεστές, μουσικοί, ερμηνευτές τραγουδιστές και παραγωγοί υλικών
 φορέων ήχου, για τη χρήση του καλλιτεχνικού ρεπερτορίου τους στην
 ημεδαπή. Οι προαναφερόμενοι οργανισμοί, λαμβάνοντας υπόψη και τις
 αμοιβές των δημιουργών των κρατών της Ευρωπαϊκής Ένωσης,
 συμφώνησαν από κοινού και κατήρτισαν κατάλογο με τις αμοιβές των
 ανωτέρω δικαιούχων, που απαιτούν από τους χρήστες των δημιουργιών
 αυτών (αμοιβολόγιο) ανάλογα με την έκταση της χρήσης, το οποίο
 (αμοιβολόγιο) σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 56 παρ. 3 του ν.

2121/1993 γνωστοποιήθηκε στο κοινό με τη δημοσίευση του σε τρεις εφημερίδες, η πρώτη από τις οποίες είναι οικονομική, ήτοι: α) στην εφημερίδα «Ναυτεμπορική» της 3-2-1998, β) στην Εφημερίδα «Έθνος» της 4-2-1998 και γ) στην εφημερίδα «ΤΑ ΝΕΑ» της 4-2-1998. Παράλληλα το τροποποιημένο αμοιβολόγιο, που κατήρτισε ο ενιαίος πλέον οργανισμός, το γνωστοποίησε δημοσίως με τη δημοσίευσή του σε τρεις ημερήσιες εφημερίδες ήτοι: α) στην εφημερίδα «ΑΓΟΡΑ» της 29-5-2015, β) στην εφημερίδα «ΑΥΓΗ» της 6-5-2015 και γ) στην εφημερίδα «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ» της 18-6-2015, κάλεσε δε τους χρήστες δημόσιας εκτέλεσης των υλικών φορέων ήχου σε υπογραφή συμφωνίας για την καταβολή των νόμιμων αμοιβών τους. Επιπροσθέτως, το εν λόγω αμοιβολόγιο έχει γνωστοποιηθεί στο κοινό με ανάρτηση στην ιστοσελίδα της, καθώς και στην ιστοσελίδα του Ο.Π.Ι. Βάσει αυτού για επιχειρήσεις όπου η μουσική είναι απαραίτητη, όπως στην περίπτωση της κατηγορίας Α2 του αμοιβολογίου (στην οποία εμπίπτουν καφετερίες, μπαρ, μπουραρίες, μουσικές ταβέρνες κλπ.), η αμοιβή καθορίσθηκε ανάλογα με την επιφάνεια του καταστήματος και δη για επιφάνεια έως 100,00 τ.μ. στο ποσό των 1.500,00 ευρώ ετησίως, ενώ προβλέφθηκε ότι για επιχειρήσεις που λειτουργούν μέχρι και 7 μήνες το έτος είναι καταβλητέο το 70 % του προαναφερθέντος ποσού. Περαιτέρω, πιθανολογείται ότι η δεύτερη καθ' ης εκμεταλλεύεται μπαρ με τον διακριτικό τίτλο

εμβαδού 50,00 τ.μ., που βρίσκεται στην επί της οδού
 κάνοντας χρήση ηχογραφημένης μουσικής, υπάγεται
 δηλαδή στην ως άνω Α2 κατηγορία. Το εν λόγω κατάστημα
 πιθανολογείται ότι λειτουργούσε καθημερινά καθ' όλη τη διάρκεια των
 ετών 2018, 2019, για χρονικό διάστημα όχι μεγαλύτερο των 7 μηνών κατά
 το έτος 2020 (λόγω της επιβληθείσας αναστολής λειτουργίας των
 επιχειρήσεων υγειονομικού ενδιαφέροντος για τον περιορισμό της
 διασποράς του κορωνοϊού) και για χρονικό διάστημα μεγαλύτερο των 8

μηνών κατά το έτος 2021, με παροχή ποτών και μουσικής, για τη δε
 λειτουργία του είναι απαραίτητη η μουσική, προκειμένου να προσελκύσει,
 διατηρήσει και επαυξήσει την πελατεία του και συνακόλουθα να αυξήσει
 τα έσοδά του και τα προσδοκώμενα κέρδη του, διαθέτει δε εκτεταμένη
 μόνιμη ηχητική εγκατάσταση με δυνατότητα παραγωγής μουσικής σε
 μέτρια επίπεδα ντεσιμπέλ προς διασκέδαση των θαμώνων. Επίσης,
 συνεργάτες της αιτούσας ενημέρωσαν αυτοπροσώπως τον υπεύθυνο της
 ως άνω επιχείρησης για την αναγκαιότητα καθορισμού και καταβολής
 εύλογης αμοιβής για τη διαρκή χρήση ηχογραφημένης μουσικής με
 γνωστό ρεπερτόριο στην εν λόγω επιχείρηση, πέραν των αλληπάλληλων
 τηλεφωνικών κλήσεων από υπαλλήλους της αιτούσας, πλην όμως ο
 νόμιμος εκπρόσωπος αυτής δεν ανταποκρίθηκε στην πρόσκληση ούτε
 ήλθε σε συνεννόηση και συμφωνία καταβολής εύλογης αμοιβής με την
 αιτούσα. Επομένως, στην προκείμενη περίπτωση υφίσταται δικαίωμα της
 αιτούσας να αξιώσει εύλογη αμοιβή για τη χρήση από τη δεύτερη καθ' ης
 των υλικών φορέων ήχου για τα επίδικα έτη. Με βάση τα
 προαναφερόμενα, το Δικαστήριο κρίνει ότι η εύλογη αμοιβή, που πρέπει
 να καταβάλει η δεύτερη καθ' ης στην αιτούσα για τη χρήση των υλικών
 φορέων ήχου κατά τα έτη 2018-2021, πρέπει να καθορισθεί προσωρινά
 στο ποσό των 1.500,00 ευρώ για το έτος 2018, 1.500,00 ευρώ για το έτος
 2019, $(1.500,00 \times 70 \% =) 1.050,00$ ευρώ για το έτος 2020 και 1.500,00
 ευρώ για το έτος 2021 και συνολικά στο ποσό των 5.550,00 ευρώ, πλέον
 του εκάστοτε αναλογούντος Φ.Π.Α., σύμφωνα με το δημοσιευμένο
 αμοιβολόγιο της αιτούσας και με βάση τα οφειλόμενα δικαιώματα των
 παραγωγών για τη συνεχή χρήση των έργων τους από την τελευταία.
 Περαιτέρω, πρέπει να επιδικασθεί προσωρινά το ήμισυ του ανωτέρω
 προσδιορισθέντος ποσού της εύλογης αμοιβής των δικαιούχων μελών της
 αιτούσας, με την επισήμανση της υποχρέωσης της τελευταίας να ασκήσει
 εντός προθεσμίας εξήντα (60) ημερών από την επίδοση της παρούσας

αγωγή για την επιδικαζόμενη απαίτηση (άρθρο 729 παρ. 5 ΚΠολΔ). Επίσης, η ανωτέρω καθ' ης πρέπει να υποχρεωθεί να προσκομίσει στην αιτούσα καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησε κατά τα ανωτέρω έτη, προκειμένου να καταστεί δυνατή η διανομή της εν λόγω εύλογης αμοιβής μεταξύ των δικαιούχων (άρθρο 24 παρ. 1 του ν. 4481/2017). Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, η υπό κρίση αίτηση πρέπει να γίνει δεκτή ως ουσία βάσιμη ως προς τη δεύτερη των καθ' ων η αίτηση, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό της παρούσας και να καταδικασθεί αυτή, λόγω της ήττας της, στα δικαστικά έξοδα της αιτούσας (άρθρα 176 και 191 παρ. 2 ΚΠολΔ και 84 παρ. 2 του ν. 4194/2013).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΘΕΩΡΕΙ ότι η υπό κρίση αίτηση δεν ασκήθηκε ως προς τους πρώτο, τρίτη και τέταρτο των καθ' ων η αίτηση.

ΚΑΤΑΡΓΕΙ τη δίκη μεταξύ αυτών και της αιτούσας.

ΔΙΚΑΖΕΙ ερήμην της δεύτερης καθ' ης η αίτηση.

ΔΕΧΕΤΑΙ την αίτηση ως προς τη δεύτερη καθ' ης η αίτηση.

ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ προσωρινά το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής, που πρέπει να καταβάλει η δεύτερη των καθ' ων η αίτηση στην αιτούσα για τους υλικούς φορείς ήχου που χρησιμοποίησε στην αναφερόμενη στο σκεπτικό της παρούσας επιχείρησή της, στο ποσό των χιλίων πεντακοσίων (1.500,00) ευρώ για το έτος 2018, χιλίων πεντακοσίων (1.500,00) ευρώ για το έτος 2019, χιλίων πενήντα (1.050,00) ευρώ για το έτος 2020 και χιλίων πεντακοσίων (1.500,00) ευρώ για το έτος 2021 και συνολικά στο ποσό των πέντε χιλιάδων πεντακοσίων πενήντα (5.550,00) ευρώ, πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α. για έκαστο επίδικο έτος.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τη δεύτερη καθ' ης η αίτηση να καταβάλει προσωρινά στην αιτούσα το ήμισυ του ανωτέρω συνολικού ποσού, ήτοι το ποσό των δύο χιλιάδων επτακοσίων εβδομήντα πέντε (2.775,00) ευρώ, πλέον του

αναλογούντος Φ.Π.Α., με τον νόμιμο τόκο από την επομένη της επίδοσης της αίτησης ως προς το ποσό της εύλογης αμοιβής και από την επομένη της έκδοσης εξοφλητικής απόδειξης ως προς το ποσό του αναλογούντος Φ.Π.Α. και μέχρι εξοφλήσεως.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τη δεύτερη καθ' ης η αίτηση να παραδώσει στην αιτούσα αντίγραφα των καταλόγων με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησε κατά το ως άνω χρονικό διάστημα.

ΤΑΣΣΕΙ στην αιτούσα προθεσμία εξήντα (60) ημερών από την επίδοση της παρούσας για την άσκηση τακτικής αγωγής για τις επιδικαζόμενες απαιτήσεις.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τη δεύτερη καθ' ης η αίτηση στην καταβολή των δικαστικών εξόδων της αιτούσας, τα οποία ορίζει στο ποσό των τριακοσίων (300,00) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, στην στις 14 Οκτωβρίου 2022.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΓΙΑ ΤΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ

